

در دفاع از سندیکای کارگران شرکت واحد

علیرضا بیانی

اخیراً اطلاعیه ای از سوی سندیکای کارگران شرکت واحد منتشر گردید که طی آن برکناری منصور اسالو از سمت ریاست هیئت مدیره سندکا اعلام شده است. نظر به اعتبار تاکنونی منصور اسالو که عمدتاً در مبارزه مشترک در درون همین سندیکا به دست آمده و متقابلاً اعتباری که به سندیکا داده است، این خبر غیر عادی به نظر رسیده و انواع شبهات از این سو و آن-سو مطرح گشته است. یکی از محورهای اصلی دخالت برخی از فعالین سیاسی، به زعم آن ها عدم اعتبار اطلاعیه بوده است که این موضوع پس از گذشت چهار روز از صدور اطلاعیه و عدم تکذیب آن از سوی سندیکای کارگران شرکت واحد، خود به خود منتفی شده و نظردهی پیرامون این محور را غیر ضروری می سازد. اما بخش دیگری از فعالین سیاسی به نوعی این عمل را غیر منطقی، غیر مدرن و غیره دانسته و خواهان بازپسگیری آن از سوی سندیکا شده اند.

برکناری اسالو از موقعیت های خود در سندیکای کارگران شرکت واحد پس از خروج وی از ایران صورت گرفته که این عمل خود منطبق با موازین سندیکا، مبنی بر عدم عضویت در خارج از کشور، است. قطعاً به همین دلیل نخواستند که سخنگویی هم در خارج کشور داشته باشد. این نظر یک فرد در سندیکای شرکت واحد نیست و در واقع نتیجه یک خرد جمعی محسوب می شود و ضروری است که همه دوسنداران و ناظران فعالیت سندیکا، دست کم به دلیل احترام به استقلال سندیکا، آن را به رسمیت بشناسند و به آن احترام بگذارند. طبیعی است هر کس محق است نقد و انتقاد خود به این تصمیم را طرح کند، اما حفظ استقلال سندیکا، محور و اولویتی است که لازم است پیش-فرض اصلی در نظر گرفته شود.

سندیکا همچنین از اتحادیه جهانی حمل و نقل خواستار قطع همه ارتباط ها، همکاری ها و حمایت از منصور اسالو شده است. در همه واکنشات تاکنونی به این بخش از اطلاعیه سندیکای کارگران شرکت واحد، اعتراض و انتقاد مشاهده می شود، به این معنا که سندیکا خواهان ایزوله کردن اسالو است؛ در این میان توضیحاتی هم پیرامون اعتبار و مبارزات اسالو داده می شود؛ بر این مبنای نتیجه گرفته می شود این اقدام «مدرن» یا «متمدنانه» نیست. حال آن که موضوع اساساً درخواست ایزوله کردن اسالو نیست و نمی تواند باشد؛ زیرا که اعتبار و سابقه اسالو خود به خود مانع از ایزوله و منزوی شدن وی خواهد شد. به خصوص که ایشان اکنون در خارج از ایران به سر می برند و قطعاً انواع تریبون های اپوزسیون آمادگی کامل دارند تا آن گونه که خود ایشان مایل باشند در اختیارشان قرار بگیرند. بنابراین گزینه ایزوله و منزوی کردن اسالو کاملاً بی ربط و فرعی است و به نظر می رسد کسانی که نگران این وضعیت هستند با امکانات بسیار وسیع موجود در خارج کشور، آشنایی

کافی ندارند؛ امکاناتی که بخش کمی از آن قادر است یک فرد منزوی را به یک چهره جهانی تبدیل کند، چه رسد به فردی که نقداً تا سطح معینی شناخته شده می باشد.

بدیهی است اساس رابطه نهادهای کارگری بین المللی نظیر اتحادیه جهانی حمل و نقل با یک فرد عضو سندیکا به نمایندگی از سندیکای کارگران شرکت واحد می باشد و هرگونه کمک رسانی در هر سطحی از سوی آن ها به منظور ارسال آن به خود سندیکا می باشد. در این صورت به نظر طبیعی می رسد که سندیکا از متحدین بین المللی خود بخواهد که فرد مرتبط با خود را، خود تعیین کند تا کنترل کاملی بر روند روابط متقابل با آن ها داشته باشد. همچنین بدیهی است که منصور اسالو به عنوان یک فرد حق دارد و می تواند با هر نهادی به نمایندگی از سوی خودش روابطی را ایجاد یا حفظ کند.

آن چه که باید در اینجا نتیجه گرفت این است که از نظر سندیکای کارگران شرکت واحد منصور اسالو دیگر سمتی در آن سندیکا ندارد، طرفداران سندیکا نیز نیازی به جبهه گیری در یکی از دو سمت مذکور ندارند. همه زحمات و تلاش های منصور اسالو در گذشته در تاریخ جنبش کارگری ثبت شده و وظیفه سندیکا و هر فرد علاقه مند به جنبش کارگری است که از آن قدردانی کرده و به آن احترام بگذارد. همان طور که باید چنین کاری با خود سندیکا صورت گیرد. سندیکای کارگران شرکت واحد خواه ناخواه با شخص اسالو، و اسالو با این سندیکا تنیده شده اند و از همین رو پذیرفتن جدایی آن ها از یکدیگر، بدون آمادگی قبلی برای مخاطبان و بدون آن که سندیکا پیش تر انتقادات خود به اسالو را در سطح بیرونی و رو به جنبش مطرح کرده باشد، از نظر علاقه مندان سندیکا و همه کسانی که فعالیت سندیکا را دنبال می کنند، دشوار است. با این حال واقعیت این است که این جدایی صورت گرفته؛ اما این بدان معنا نیست که نمی توان از هر دو سوی این اختلاف درخواست کرد که هر اختلافی به حول مسائل شخصی را به نفع کل جنبش طبقه کارگر، اختلافی درونی و شخصی قلمداد کند و حل آن را نیز به طور شخصی پیش ببرد.

اما آن چه که باید در نظر گرفت، آینده منصور اسالو در خارج از کشور است که الزاماً نمی تواند با اعتبار گذشته ایشان تضمین شده و قابل تأیید و حمایت باشد. این دقیقاً بستگی به فعالیت های سیاسی آینده منصور اسالو و جای گیری وی در ترکیب بندی صفوف اپوزسیون دارد. امیدواریم که منصور اسالو در خارج از کشور نیز در صفوف متحدین واقعی جنبش کارگری در ایران قرار بگیرد و سنت مبارزاتی خود را در همین صف و برای همین جنبش ادامه دهد. در این صورت، و فقط در این صورت منصور اسالو، این فعال سندیکایی و مبارز در گذشته، همچنان مورد حمایت و پشتیبانی متحدین جنبش کارگری در ایران و خارج از ایران قرار خواهد گرفت.

ششم بهمن